

**„Život v církvi bez tolerance nemá smysl,“ komentuje
Petra Dvořáková svůj nový román *NÁVRAT*.**

**Netradiční milostný příběh zpoza klášterních zdí
vychází současně jako audiokniha
v interpretaci herečky Terezy Jarčevské.**

Může láska k bohu soupeřit s láskou k bližnímu? Jaký byl u nás klášterní život v devadesátých letech? Je řeholnický kolektiv bezpečným útočištěm nebo chladným ostrovem postrádajícím lidskost? Mají řeholní instituce v moderní společnosti smysl? Na tyto a další otázky hledá odpověď nový román Petry Dvořákové *NÁVRAT*. Jedna ze současných nejúspěšnějších českých spisovatelek a držitelka ceny Magnesia Litera vypráví netradiční milostný příběh zpoza klášterních zdí. Díky vlastní několikaleté zkušenosti nabízí autentický pohled do uzavřeného světa bez falešné piety. Současně s románem (vydává Host) vychází též audioverze v interpretaci herečky Národního divadla Terezy Jarčevské (OneHotBook).

Uvedení románu v knižní a audio verzi za účasti autorky proběhne v úterý 4. března 2025 v 18 h v knihkupectví Martinus, Mečová 695/2, Brno.

Petra Dvořáková vstoupila do kláštera v roce 1991 ve svých čtrnácti letech. Navzdory nízkému věku rodiče volbu překvapivě odsouhlasili. Na následující čtyři roky se tak stala přímou účastnicí obnovy klášterního života po pádu komunismu a strávila dospívání v izolaci od běžného života, v kolektivu převážně starých řeholnic. Nyní se k tomuto jedinečnému zážitku vrací prostřednictvím románu *NÁVRAT*.

„Život v klášteře mě naučil, že víra nemá smysl, pokud není spojena s tolerancí a pochopením. To bohužel v malém ženském kolektivu často scházelo. Řádové sestry se snažím přiblížit v realistickém světle jako lidi z masa a kostí. Řeholní hábit z vás lepšího člověka nedělá,“ konstatuje autorka.

V románu nás postupně seznamuje s Janou, Hyacintou, Anunciátou, Aničkou, Karin, Helenou a dalšími řeholnicemi bez tváře i beze jména, co splývají jedna v druhou. Pro čtenáře je důležitá zejména Jana alias Františka, žena kolem dvacítky hledající životní ukotvení. Domnívá se, že její největší láskou je Bůh. Ale každodenní tvrdá práce, přísná pravidla a nezpochybnitelná autorita starších, které v klášteře vládou, v ní postupně vyvolávají pochybnosti. Světlem v bezútěšnosti se zdá být jen Karin, dívka s rozevlátými vlasy připomínající ptáka s rozpřaženými křídly, který chytil vzdušný proud a trpělivě se na něm nechává unášet kamsi do dále...

„Petra Dvořáková přesvědčivě vystihla emoce a vnitřní konflikty postav. Poukázala na to, že prostředí, kde je kontakt s vnějším světem omezený, může vést k intenzivnějšímu prožívání vztahů s lidmi, kteří jsou k dispozici. Bylo pro mě výzvou i radostí, zprostředkovat příběh posluchačům. Dotkne se každého, kdo přemýšlí nad smyslem života a hledá odpovědi na důležité otázky,“ svěruje se interpretka audioverze Tereza Jarčevská.

Život v klášteře, s nímž se snaží Jana vyrovnávat, bojí jakoukoliv romantickou představu. Jedním z takových okamžiků je mj. nesmlouvavý příkaz, kdy musí tělo mrtvé souputnice Štěpány připravit do rakve: *„Štěpánino tělo bylo těžké a začínalo rychle chladnout. Otočit je na bok se zdálo téměř nemožné. Pracně jsem rozeprala patentky na zádech a snažila se z rukávu vyprostit tuhnoucí paži. Několikrát se mi zvedl žaludek, musela jsem práci zastavit a zhluboka se nadechnout. Nakonec jsem hábit z mrtvé strhala hrubou silou, směrem dolů přes chodidla. Štěpána přede mnou ležela v celé své ubohosti. Pánevní kosti vystupovaly vysoko nad vyhublé břicho, zpod sepraných kalhotek prosvítalo řídké bělavé ochlupení, vyschlé bradavky trčely do stran. Takhle tady budu jednou ležet já, napadlo mě. Nahá, ubohá, prázdná. Vyprázdněná. Nedotknutá, čistá, ale prázdná. Pocit zmaru a nicoty se začal dávat do pohybu, jako by temné proudy hodlaly se Štěpánou odnést i mě. Vířily kolem, nutily mě do těch vírů zírat, jako když člověk zahlédne všechny své dny v jednom celku. Jako když uvidí čas, který se uzavřel a sebral všechny možnosti existence. Naděje končí tam, kde začala věčnost, napadlo mě. Pozorovala jsem to odporé mrtvé tělo a štítla se ho dotýkat. V krku mi narůstala obrovská koule, která mi postupně ubírala kyslík.“*

Na obálce románu a audioknihy symbolicky poletují včely. „Představují pro mě společenství s matkou královnou, která určuje chod kláštera, a současně neklid včelího roje, jenž hledá nový domov, podobně jako jedna z hlavních postav knihy,“ uzavírá Petra Dvořáková.

Petra Dvořáková: *NÁVRAT* (anotace)

Jana je přesvědčená, že její víru nic nezlomí. Zvlášť když přichází svoboda a ona konečně může žít v klášteře. Vstupuje mezi sestry plná nadějí, odhodlání, ale i iluzí. Ty se s každodenním řeholním životem začínají plíživě drolit. Jana musí znovu potěžkat svůj nenaplněný vztah k Viktorovi, ale především si odpovědět na otázky, které do jejího života vnáší záhadná Karin.

Román čtenáři umožňuje nahlédnout do tajemného světa kláštera a tento obraz se vymyká obvyklým představám o životě v něm. A ačkoliv se může místy jevit jako nelichotivý, nikoho nesoudí. V neposlední řadě je *Návrat* fascinujícím milostným příběhem. Protože lidská láska je jako nezkrotné, mnohočetné zvíře, které k sobě vytrvale hledá druhá...

Odpovědný redaktor Martin Stöhr

304 stran, MOC 429 Kč

Vydalo nakladatelství Host 2024

Vydání první.

[www. www.hostbrno.cz](http://www.hostbrno.cz)

Audiokniha

Účinkuje Tereza Jarčevská

Režie Natália Deáková

Hudba Sebastian Lang

Délka nahrávky 9 hodin 42 minut.

MP3 ke stažení prostřednictvím digitálních distribucí 367 Kč.

CD mp3 389 Kč.

Audioknihu vydalo vydavatelství OneHotBook roku 2025.

www.onehotbook.cz

Ukázka: <https://onehotbook.cz/products/navrat>

Petra Dvořáková (*1977) vystudovala filozofii na Masarykově univerzitě v Brně. Do povědomí čtenářů vstoupila knihou rozhovorů *Proměněné sny*, za kterou obdržela cenu Magnesia Litera. Pozornost si získaly i její další tituly — *Já jsem hlad* a *Sítě* — příběhy (ne)sebevědomí. Kniha *Julie mezi slovy* byla oceněna Zlatou stuhou za nejlepší beletristickou knihu pro mládež a Cenou učitelů v anketě SUK. Pro mladé čtenáře napsala také knihy *Flouk a Líla* a *Každý má svou lajnu*. Román *Dědina* se zařadil mezi nejprodávanější a nejoceňovanější tituly české prózy, audioknižní podoba se pak stala absolutním vítězem Audioknihy roku 2019. Svou pozici autorky bestsellerů potvrdila románem *Chirurg* a novelou *Vrány*, za niž získala ocenění Kniha roku 2020 v kategorii umělecká próza. Dále vydala knihu *Zahrada* a román *Pláňata*, rovněž bestseller. V roce 2024 jí vyšel knižní rozhovor *Věřil jsem, že to musí jít lepší cestou*. Doposud se prodalo přes 150 000 kusů autorčiných knih.

Tereza Jarčevská (* 1981), za svobodna Vilišová, už za studií jazykového gymnázia v rodné Ostravě účinkovala v hereckém studiu Mileny Asmanové. První angažmá po absolutoriu DAMU získala v Olomouci a roku 2004 se připojila k souboru ostravského Divadla Petra Bezruče, na jehož scéně ztvárnila mj. Chloé z Vianovy *Pěny dní* nebo Taťánu z adaptace Puškinova *Evžena Oněgina*. Za roli Amy v Jacksonově komedii *Můj romantický příběh* zde také dosáhla na prozatímní vrchol své kariéry, jelikož za ni byla vyznamenána dvěma hlavními výročními prémie: Cenou Thálie i Cenou Alfréda Radoka. Členkou činohry pražského Národního divadla je od sezony 2015/16. Objevuje se tu např. coby Nastasja Filipovna v nastudování Dostojevského *Idiota* (režie Daniela Špinar). Televizní diváci si ji vybaví ze snímků *Hypermarket*, *Pestré vrstvy* nebo ze seriálů *Život a doba soudce A. K.*, *Mamon*, *Četníci z Luhačovic* či *Lajna*.

Informace pro novináře, recenzní výtisky (knihy + audio) a zprostředkování rozhovoru s Petrou Dvořákovou či Terezou Jarčevskou:

Denisa Novotná, tel.: (+420) 731 451 316, e-mail: novotna.den@gmail.com

www.onehotbook.cz